

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/430/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918204822
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7918204822.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci navrhovateľa K. Q., T., Y. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Martinou Gombosovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, Floriánska 16, IČO: 35 563 079, proti odporcovi KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., Hradec Králové, Československej armády 954/7, IČO: 247 85 199, Česká republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky (ďalej len SR) prostredníctvom KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., organizačná zložka, Bratislava, Moskovská 13, IČO: 47 030 691, o nariadenie neodkladného opatrenia (ďalej len NO), o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu 9Csp/243/2018-84 z 9.11.2018 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Navrhovateľovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) uznesením rozhodol: I. Zamietá návrh žalobcu na nariadenie NO. II. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, čo žalobca žiadal na základe uňho 17.10.2018 podaného návrhu na nariadenie NO podľa § 324 a n. CSP, čím svoj návrh na nariadenie NO odôvodnil (čo tvrdil, resp. čo zo skutočností v ňom uvedených vyplýva) a vymenoval listiny pripojené žalobcom k návrhu. Ďalej, citujúc znenie § 324, § 325 ods.1,2, § 326, § 328 ods.1, § 329 ods.1, § 330 ods.1, § 333 a § 334 CSP, uviedol: Návrh na nariadenie NO bol podaný uňho 17.10.2018. Z obsahu návrhu vyplýva, že žalobca navrhuje vydať NO podľa § 325 ods.2 písm. d/ CSP (jeho znenie opätovne cituje). Vychádzajúc z uvedených zistení a cit. zákonných ust. CSP zamietol návrh na nariadenie NO, lebo v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie, keďže žalobca nepreukázal jeho naliehavosť, teda potrebu neodkladnej úpravy pomerov a neosvedčil odôvodnenosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Žalobca v návrhu na nariadenie NO nekonkretizoval ktorých procesných úkonov by sa mal žalovaný zdržať v súvislosti s uplatňovaním nárokov na „vymáhanie pohľadávky“ (úvodzovky súd) uvádzanej žalobcom. Žalobca tento úkon označil termínom „zdržať sa vymáhania pohľadávky“ (úvodzovky súd). Z toho nie je zrejmé čoho konkrétne sa má zdržať, či sa má zdržať podania žaloby, podania návrhu na vykonanie exekúcie za predpokladu, že už vo veci existuje nejaký exekučný titul alebo podania návrhu na začatie rozhodcovského konania za predpokladu, že žalobca s právnym predchodcom žalovaného uzatvorili rozhodcovskú doložku na uplatnenie sporných nárokov na rozhodcovskom súde. Aj keby žalobca konkrétnejšie špecifikoval termín „zdržať sa vymáhania pohľadávky“ (úvodzovky súd), uplatnenie takého nároku by bolo v rozpore s ústavnou zásadou, podľa ktorej každá osoba, či už fyzická alebo právnická, sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom súde (čl.46 Ústavy SR). V prípade nariadenia NO podľa návrhu žalobcu by vo vzťahu k žalovanému bolo toto jeho ústavné právo zjavne porušené. Pokiaľ žalobca odôvodňuje návrh na nariadenie NO tým, že sám chce podať žalobu o určenie bezúročnosti uvedeného spotrebiteľského úveru, nemôže obmedziť právo žalovaného podať žalobu alebo protižalobu proti žalobcovi o plnenie z úverovej zmluvy. Takéto ust. CSP totiž nepozná, rovnako ani Ústava SR. Zákaz, ktorého sa domáha žalobca NO, nemôže byť obmedzený na žiadnu určitú alebo neurčitú dobu,

pretože ide o ústavné právo a je „na osobe“ právo uplatňujúcej či a kedy mieni svoje právo na súde uplatniť. Pokiaľ žalobca žiada, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa ďalších výziev na úhradu dlhu, a to osobne alebo prostredníctvom tretej osoby, tak v tej časti je rovnako jeho návrh na nariadenie NO nedôvodný. V uvedenej veci je preukázané, že medzi sporovými stranami je nezhoda v tom, či žalobcovi trvá alebo netrvá povinnosť uhradiť pohľadávku žalovaného. O tomto spornom práve vo veci samej môže podať žalobu žalobca aj žalovaný a bude o ňom rozhodovať súd. Len ak by aj v takom prípade žalovaný pokračoval po začatí súdneho konania so šikanóznymi spôsobmi voči žalobcovi, súd konajúci o žalobe vo veci samej by mohol do právoplatného rozhodnutia vo veci samej upraviť aj pomery medzi stranami ohľadne zneužívania práva veriteľa voči dlžníkovi šikanóznym konaním. Žalobca zatiaľ žalobu nepodal, neuviedol žiadne dôvody, ktoré podaniu žaloby bránia, takže neosvedčil svoje tvrdenie o tom, že je daný dôvod bezodkladne ukladať v tomto smere povinnosť žalovanému NO. Z uvedených dôvodov návrh žalobcu o nariadenie NO zamietol. Pokiaľ žalobca uvádza, že v obdobnej právnej veci na Okresnom súde (ďalej len OS) Trebišov pod sp. zn. 13Csp/72/2018 bolo nariadené totožné NO ako navrhuje vydať v tomto prípade voči žalovanému, tak uvádza, že pod sp. zn. 13Csp/72/2018 sa vedie konanie o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a NO bolo nariadené po podaní žaloby, teda v konaní vo veci samej, a preto nejde o totožný prípad pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie NO. Cituje znenie § 255 ods.1 CSP. Žalobca trovy konania nežiadal a jeho návrh na nariadenie NO bol zamietnutý, preto mu náhradu trov konania nepriznal a o trovách žalovaného nerozhodoval, keďže mu preukázateľné trovy nevznikli vzhľadom „k tomu“, že žalovanému návrh na nariadenie NO nedoručoval.

3. Voči uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote toto o d v o l a n i e, ktoré odôvodnil nasledovne: Má za to, že 1. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 písm. b CSP), 2. súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 písm. f CSP), rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 písm. h CSP). Ďalej uviedol: Hneď na úvod si dovoľuje poukázať na nariadené NO OS Trebišov v skutkovo totožných právnych veciach, a to Uznesenie: • zo 14.11.2018, sp. zn.: 10Csp/219/2018, • z 21.11.2018, sp. zn.: 13Csp/l 24/2018, • zo 14.11.2018, sp. zn.: 10Csp/225/2018, • z 15.11.2018, sp. zn.: 17Csp/24 1/2018, • zo 16.11.2018, sp. zn.: 14Csp/248/2018, • zo 16.11.2018, sp. zn.: 14Csp/246/2018, • zo 14.11.2018, sp. zn.: 2Csp/253/2018. Súd zamietol jeho návrh na nariadenie NO, nakoľko dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie. V prvom rade si dovoľuje uviesť, že sa nestotožňuje s právnym názorom súdu, že vo svojom návrhu nekonkretizuje, ktorých procesných úkonov by sa mal žalovaný zdržať v súvislosti s uplatňovaním nárokov na vymáhanie pohľadávky. Navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zdržať sa vymáhania pohľadávok z uvedených pohľadávok zo spotrebiteľských úverov do rozhodnutia vo veci samej a za týmto účelom, cit.: „nekontakovať ho písomne, telefonicky, elektronickými prostriedkami alebo inými prostriedkami a to osobne ani prostredníctvom tretej osoby.“ (úvodzovky žalobca). Jeho návrh je teda zrozumiteľný, vecný a konkrétny a vychádza zo skutočnosti, že žalovaný obťažuje ho a šikanóznym spôsobom vymáha pohľadávky, ktorých výška je vzhľadom na skutočnosť uvádzané v jeho návrhu, sporná. Týmto petitom žiadnym spôsobom neobmedzuje ústavné právo žalovaného domáhať sa svojich práv na nezávislom súde v súlade s čl. 46 Ústavy SR. Právo žalovaného podať žalobu na plnenie nie je žiadnym spôsobom porušené ani obmedzené. Má za to, že uvedenú skutočnosť súd nesprávne právne posúdil. Túto skutočnosť potvrdzuje aj právoplatné a vykonateľné uznesenie v právnej veci vedenej pred OS Trebišov pod sp. zn. 12Csp/239/2019 25.6.2018, ktorý rovnakému petitu žalobcu vyhovel, pričom je potrebné zdôrazniť aj skutočnosť, že žalovaný nepodal voči tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok. Nestotožňuje sa s tvrdením súdu, že nejde o totožný prípad, nakoľko v právnej veci 12Csp/239/2019 bola súčasne s podaním návrhu na nariadenie NO podaná žaloba. Návrh na NO predsa môže byť v súlade s § 324 ods.1 CSP podaný aj pred začatím konania i po jeho skončení a dokonca môže existovať aj samostatne. Skutočnosť, že nepodal súčasne s návrhom na nariadenie NO aj žalobu nezakladá samo o sebe tvrdenie, že v jeho prípade nie je potrebné bezodkladne upraviť pomery. Nestotožňuje sa ani s odôvodnením rozhodnutia súdu, že medzi sporovými stranami je nezhoda v tom, či mu trvá alebo netrvá povinnosť uhradiť pohľadávku žalovaného a že o tomto spornom práve vo veci samej môže podať žalobu on aj žalovaný a bude o ňom rozhodovať súd. V prvom rade má za to, že žalovaný nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby o určenie, či uvedené zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú bezúročné a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukazuje na svoj návrh na nariadenie NO, kde uviedol, že na žalovaného prešli na základe zmlúv o postúpení pohľadávok práva a povinnosti k pohľadávkam, ktoré vymáha od neho, nejednalo sa však o generálnu sukcesiu (žalovaný nie je nositeľom hmotného práva), preto vo vzťahu k určenie bezúročnosti zmlúv nie je aktívne legitimovaný. V opačnom prípade by došlo k zmene zmluvy a teda k zmene vzájomných práv a povinností tvoriacich obsah záväzku, ktorá

predpokladá v zmysle § 493 O. z., na čo je potrebné dohoda zmluvných strán. [Rozsudok Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR zo 14.10.2010, sp. zn.: 3Obdo 7/2009]. Žalovaný sa teda môže domáhať po ňom žalobou len plnenia z postúpených pohľadávok. Nachádza sa v situácii, kedy od neho šikanóznym spôsobom vymáha pohľadávku žalovaný, ale vo vzťahu k určeniu, či sú uvedené spotrebiteľské zmluvy bezúročné a bez poplatkov, sa môže domáhať ochrany svojich práv len vo vzťahu k Endepro, s.r.o. v likvidácii, predtým vystupujúcej pod obchodným menom Provident Financial, s.r.o. Podľa jeho mienky je teda nesprávny názor súdu, že o tomto spornom práve vo veci samej môže podať žalobu on aj žalovaný a bude o nej rozhodovať súd a len ak by aj v takomto prípade žalovaný pokračoval počas súdneho konania so šikanóznymi spôsobmi voči nemu, súd konajúci o žalobe vo veci samej by mohol do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej upraviť aj pomery medzi stranami ohľadne zneužívania práva veriteľa voči dlžníkovi šikanóznym konaním. Zo samotného názvu „neodkladné opatrenie“ (úvodzovky žalobca) vyplýva, že tento inštitút CSP poskytuje ochranu tam, kde vec neznesie odklad a je potrebné bezodkladne upraviť pomery. Nie je mu známe, ako dospel súd k záveru, že žalovaný by prestal šikanózne vymáhať pohľadávky od neho aj po podaní žaloby ním, keď už teraz je zrejmé, že v konaní o určení, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov nemôže byť žalovaný aktívne ani pasívne legitimovaný. Toto tvrdenie súdu považuje za ničím nepodloženú hypotézu. Reálne by mohla nastať situácia, kedy by uhradil presnú sumu istiny a v takom prípade by mu nevznikol nárok na bezdôvodné obohatenie a nemal by právo podať žalobu o plnenie. Napriek tomu by ho žalovaný mohol naďalej šikanóznym spôsobom vyzývať na vymáhanie pohľadávky. Dovoľuje si položiť otázku, či aj za týchto okolností by nemal nárok na právnu ochranu. Dovoľuje si poukázať na skutočnosť, že pohľadávka bola na žalovaného postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok z 31.3.2017, on po postúpení pohľadávky žalovanému neuhradil nič, napriek tomu sa do dnešného dňa nedomáha úhrady plnenia po ňom súdnou cestou, iba ho šikanóznym spôsobom vyzýva na úhradu dlhu. Nemá inú možnosť ako konanie žalovaného zastaviť do doby, kým súd nerozhodne o tom, či je možné zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov, čo samozrejme vzhľadom na vyťaženosť súdov nepotrvá niekoľko dní, ale niekoľko týždňov či mesiacov, počas ktorých má byť naďalej udržiavaný v stave právnej neistoty a stresu z postupu žalovaného. Dovoľuje si poukázať aj na § 329 ods.2 CSP (jeho znenie cituje). Zmyslom návrhu na nariadenie NO nie je teda upraviť vzťahy medzi ním a žalovaným do budúcnosti, ale poskytnúť mu bezprostrednú ochranu pred šikanóznym vymáhaním pohľadávok, pričom tento stav v čase rozhodovania súdu pretrvával a pretrváva aj do súčasnosti. Ako v konečnom dôsledku uvádza súd v odôvodnení svojho rozhodnutia pod č.5, podľa § 324 ods.1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť NO. Vo svojom návrhu na vydanie NO avizoval podanie žaloby o určení, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Keďže návrh na nariadenie NO môže byť podaný aj pred začatím konania, nemôže mu byť na ťarchu skutočnosť, že ju nepodal súčasne s návrhom na nariadenie NO. Cituje znenie § 330 CSP. Podľa novej právnej úpravy NO môže existovať nielen po určený čas, môže existovať dokonca samostatne. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil mu, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V prípade, ak mal za to, že nie je možné vydať NO bez existencie žaloby o určení/o plnenie (s čím sa nestotožňuje, nakoľko to odporuje § 324 ods.1 CSP), mal súd ho vyzvať na podanie žaloby v primeranej lehote, resp. vyzvať ho na podanie žaloby v primeranej lehote súčasne s vydaním uznesenia o nariadení NO. Má za to, že v označenej právnej veci sú splnené zákonné podmienky na dočasnú úpravu pomerov medzi stranami z dôvodov uvádzaných ním v návrhu na nariadenie NO a súd pochybil, ak neposkytol mu ochranu pred šikanóznym vymáhaním pohľadávky zo strany žalovaného. Na základe uvedených skutočností navrhuje uznesenie zmeniť a jeho návrhu na nariadenie NO vyhovieť v celom rozsahu. V prípade úspechu vo veci žiada priznať aj náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 CSP a uznesenie potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správne, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia.

5. Ani jeden zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

6. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký [medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vypočítanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia]. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje jeho pochybenie. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako

spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zák. normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

7. Hlavnými znakmi, charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 365 ods.1 písm. b) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

8. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť strán sporu v konaní pred súdom využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zák. zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov SR.

9. Pod pojmom procesný postup sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

10. Zo žiadneho ust. CSP nevyplýva, žeby bol súd povinný vyzvať navrhovateľa na podanie žaloby v primeranej lehote, resp. vyzvať ho na podanie žaloby v primeranej lehote súčasne s vydaním uznesenia o nariadení NO na doplnenie žaloby, a z toho dôvodu preto nedošlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a p. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

12. Všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke sú správne a majú oporu v listinách nachádzajúcich sa v spise.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného

skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

14. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia (§ 387 ods.2 CSP) možno doplniť:

16. Právna úprava výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre vydanie NO, avšak z § 329 ods.1 CSP jednoznačne vyplýva, že nemôže ísť o dokazovanie v plnom rozsahu. Konštantná judikatúra súdov vyjadruje, že subjekt domáhajúci sa vydania NO musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo obavu o ohrozenie budúcej exekúcie, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o NO a rozsudku. Aj v konaní o vydanie NO súd postupuje v súčinnosti so stranami sporu tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi nimi sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu NO. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení strany sporu na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia NO (Uznesenie NS SR 6MCdo 5/2012 z 28.11.2012).

17. Skutočnosti týkajúce sa dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, budú predmetom dokazovania a hodnotenia pri rozhodnutí vo veci samej, preto ak by sa nimi súd zaoberal už pri rozhodovaní o nariadení NO, znamenalo by to prejudikovanie rozhodnutia vo veci samej, čo je neprípustné.

18. NO je prostriedkom, ktorým sa dočasne upravujú pomery strán sporu, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Pri nariaďovaní samotného NO prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a to z dôvodu, že nariadenie NO má dočasný (predbežný charakter). Z toho dôvodu nie je sice potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie NO sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ako aj z dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom NO je totiž rýchle a aj pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu [napr. uznesenie NS SR 2MCdo 3/2010].

19. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou označených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná (napr. uznesenie NS SR 6Cdo 171/2010).

20. Nariadenie NO je prípustné a opodstatnené vtedy, ak a) sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami sporu, b) tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, c) táto dočasná úprava je potrebná, d) sa v právnych vzťahoch medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav a e) sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu (strana sporu nie je obmedzená spôsobom neprimeraným povahe veci).

21. Súd pri nariaďovaní NO musí vziať zreteľ na fakticitu javu, proporcionalitu následku a príčiny jeho vzniku a musí zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov, za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv strán sporu.

22. Nariadením NO nesmie dôjsť k nevyváženému zásahu do vzťahov strán sporu alebo tretích osôb, ochrana sa poskytuje iba dočasnou úpravou, pričom vzhľadom na dočasnosť je najdôležitejšie, aby nedošlo k založeniu nenávratného alebo neobnoviteľného stavu.

23. V prejednávanej veci súd dospel k správne právnemu záveru, že pre nariadenie navrhovaného NO neboli (aj vzhľadom na uvedenú ustálenú súdnu prax) splnené predpoklady uvedené v § 324 ods.1 a § 325 ods.1,ods.2 písm. d) CSP, lebo skutočnosťami tvrdenými v návrhu na nariadenie NO navrhovateľ neosvedčil potrebu a nevyhnutnosť jeho nariadenia, na čom nič nemení ani odvolanie.

24. Právny názor súdu, že odporcovi nemožno uložiť povinnosť zdržať sa vymáhania pohľadávky voči navrhovateľovi titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.613388900 z 28.10.2015 uzavretej pôvodne medzi navrhovateľom ako dlžníkom a Provident Financial, s.r.o. ako veriteľom je správny a správne je aj odôvodnenie jeho právneho názoru.

25. Kontaktovanie navrhovateľa zo strany odporcu písomne, telefonicky, elektronickými prostriedkami alebo inými prostriedkami, a to osobne ani prostredníctvom tretej osoby, až do právoplatného skončenia vo veci samej, nemožno v žiadnom prípade považovať za zneužívanie práva veriteľa - odporcu voči dlžníkovi - navrhovateľovi šikanóznym konaním, lebo ide o bežnú prax veriteľov, ktorí chcú docieľiť čím skoršiu úhradu svojich pohľadávok. O šikanózne konanie by šlo len v tom prípade, ak by medzi stranami sporu neexistoval žiadny (hoci podľa názoru jednej z nich sporný) právny vzťah.

26. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

27. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Navrhovateľ nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu nebola priznaná náhrada jeho trov.

30. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.